

ГОДИНА ХХ.

НОЕМВРИЙ 1942.

КНИЖКА 2.

Димитъръ Пантелейовъ

Моята страна

Тамъ, где Дунавъ лудо тича
изъ Дунавската равнина
и въ Черното море изтича
отъ стари, древни времена;
тамъ, где Добруджа люлѣе
уэрѣли класове и вѣе
свободни горди знамена —
о, тамъ е моята страна!

Тамъ, где се издига Рила,
накичена съ вѣнци отъ снѣгъ;
тамъ, где лодка бѣлокрила
лети край южния ни брѣгъ;
тамъ, где Шаръ отъ скрѣбъ бѣлѣе
и Вардаръ легендаренъ пѣе
изъ свойта златна долина —
о, тамъ е моята страна!